

Ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος Κώστας Σημίτης, μετά τις συναντήσεις που είχε σήμερα στη γαλλική πρωτεύουσα με τον Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας Ζακ Σιράκ και τον Πρωθυπουργό της Γαλλίας Λιονέλ Ζοσπέν, παρεχώρησε στις 15.15 τοπική ώρα (16.15 ώρα Ελλάδος) συνέντευξη Τύπου διάρκειας 45 λεπτών προς τους εκπροσώπους του γαλλικού και διεθνούς τύπου, καθώς και προς τους Έλληνες δημοσιογράφους που τον συνοδεύουν.

Ο Πρωθυπουργός στην εισαγωγική ομιλία του είπε τα εξής :

« Κυρίες και κύριοι, είχα σήμερα μία επαφή και μία συζήτηση με τον Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας Ζακ Σιράκ και τον Πρωθυπουργό της Γαλλίας Λιονέλ Ζοσπέν. Και οι δύο συζητήσεις έγιναν σε πολύ φιλική ατμόσφαιρα, ήταν εμπειριστατωμένες. Και μπορώ να συνοψίσω το αποτέλεσμα των συζητήσεων αυτών, λέγοντας ότι το κλίμα ήταν θετικό και ήταν θετικές οι συνομιλίες για τις επιδιώξεις που έχουμε σε σχέση με όλα τα προβλήματα τα οποία μας απασχολούν.

Με τον κ. Σιράκ και τον κ. Ζοσπέν συζήτησα τα θέματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδιαίτερα τα θέματα της οικονομικής και νομισματικής ένωσης (ΟΝΕ). Συζήτησα, επίσης, τα θέματα της διεύρυνσης, καθώς και εκείνα που αφορούν τη λεγόμενη « Ευρωπαϊκή Διάσκεψη ». Συζήτησα ακόμα τις διμερείς σχέσεις Ελλάδος-Τουρκίας, το Κυπριακό, τα Βαλκάνια. Τέλος, ασχοληθήκαμε και με τις διμερείς σχέσεις (τις σχέσεις Ελλάδος-Γαλλίας) και διαπιστώσαμε ότι εξελίσσονται άριστα.

Στη διάρκεια αυτών των συζητήσεων υπήρξαν σε πάρα πολλά σημεία κοινές απόψεις. Θα ήθελα να αναφέρω δύο κύρια σημεία :

*Και οι δύο χώρες συμφωνούμε ότι κατά τις συζητήσεις που θα αρχίσουν στο τέλος του χρόνου σε σχέση με την εφαρμογή της « Ατζέντας 2000 » θα πρέπει να αποσαφηνισθούν - και μάλιστα να αποσαφηνισθούν εξ αρχής - ποιοί πόροι θα υπάρξουν, ποιοί πόροι θα διατεθούν για τη διεύρυνση (τη συμμετοχή των νέων χωρών) και με ποιούς πόρους θα εξακολουθήσουμε τις διαρθρωτικές πολιτικές που έχει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν θα πρέπει να μείνουν τα θέματα αυτά ασαφή, διότι αυτό μπορεί να προκαλέσει εκ των υστέρων εμπλοκές και ως εκ τούτου το τοπίο πρέπει να ξεκαθαρισθεί εξ αρχής.

*Ένα δεύτερο σημείο, στο οποίο υπήρξε, επίσης, συμφωνία (σας αναφέρω ενδεικτικά - όπως είπα προηγουμένως - δύο σημεία, γιατί υπάρχουν ασφαλώς και πολλά άλλα επί των οποίων υπήρξε συμφωνία) ήταν ότι τον Δεκέμβριο ή αμέσως μετά θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τις διαδικασίες των θεσμικών αλλαγών που αποφασίσθηκαν στο Αμστερνταμ. Δεν θα πρέπει να υπάρχει αυτή η ασάφεια, το πώς δηλαδή θα γίνει η θεσμική προσαρμογή των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά να ορίσουμε μία « ατζέντα » για να συζητηθούν τα προβλήματα αυτά.

#Ένα σημείο στο οποίο υπήρξε διαφορετική άποψη είναι το γνωστό θέμα της Ευρωπαϊκής Διάσκεψης. Οι εκπρόσωποι της Γαλλίας υποστήριξαν ότι στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη θα μπορούν να θιγούν πολλά θέματα, όπως θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θέματα επίσης του τρίτου πυλώνα (θέματα δικαιοσύνης, καταπολέμησης των ναρκωτικών και δίωξης του οργανωμένου εγκλήματος), καθώς και θέματα του πρώτου πυλώνα (θέματα οικονομικών σχέσεων).

Εμείς έχουμε από καιρό υποστηρίξει ότι π.χ. θέματα του πρώτου πυλώνα δεν ανήκουν σε ένα τέτοιο βήμα (FORUM) και ότι θα πρέπει να αποσαφηνισθεί ποιο ακριβώς θα είναι το αντικείμενο εργασιών της Ευρωπαϊκής Διάσκεψης. Εμείς, προς το παρόν, θεωρούμε ότι

αυτή η Ευρωπαϊκή Διάσκεψη, για την οποία τόσος λόγος γίνεται, δεν έχει συγκεκριμένο αντικείμενο.

#Ένα δεύτερο σημείο που μας απασχόλησε, είναι η συμμετοχή της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη.

- Η Γαλλία υποστηρίζει την άποψη ότι η συμμετοχή της Τουρκίας σ' αυτήν θα φέρει την Τουρκία πιο κοντά στα συζητούμενα θέματα, θα της δώσει μια καλύτερη ενημέρωση για το τί επιδιώκεται από πλευράς Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα την βοηθήσει στην πορεία της για να βρεθεί πλησιέστερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- Εμείς επαναλάβαμε τη γνωστή θέση μας ότι στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη -αν υπάρξει- και γενικά στις διαδικασίες επαφής και στενότερης συνεργασίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα πρέπει να ισχύσουν κανόνες τέτοιοι, ώστε, μελλοντικά, να μην προκύψουν προβλήματα. Θα πρέπει να υπάρχει μια αποδοχή του ευρωπαϊκού κεκτημένου, του τρόπου συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί αυτό θα βοηθήσει στη σωστή αντιμετώπιση των όποιων θεμάτων προκύψουν.

Είχαμε θέσει τόσον στο έκτακτο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Λουξεμβούργου, όσον και στο πρόσφατο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων, ορισμένους όρους :

*Είχαμε πει ότι όπως αναφέρεται στην « Ατζέντα 2000 » (το κείμενο που ετοίμασε η Commission) θα πρέπει όλες οι χώρες να αποδεχθούν την δικαιοδοσία του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης.

*Θα πρέπει, επίσης, όλες οι χώρες που συμμετέχουν σε αυτές τις διαδικασίες να είναι σύμφωνες για την συμμετοχή των υπολοίπων χωρών και δεν νοείται η μία χώρα να προτάσσει αντιρρήσεις ή να δημιουργεί δυσκολίες στην ένταξη κάποιας άλλης χώρας.

*Και το τρίτο που είχαμε σημειώσει είναι ότι στο πλαίσιο της εφαρμογής του Διεθνούς Δικαίου, επειδή υπάρχει το πρόβλημα της Κύπρου, θα πρέπει να υπάρξει αποδοχή των αποφάσεων των Ηνωμένων Εθνών, όσον αφορά το Κυπριακό. Δηλαδή, αποδοχή των αποφάσεων εκείνων που καθορίζουν το πλαίσιο λύσης του Κυπριακού.

Από τις συζητήσεις που είχα, μπορώ να συμπεράνω ότι και η Γαλλία θεωρεί πως θα πρέπει η διαδικασία αυτή της Ευρωπαϊκής Διάσκεψης να συνδυασθεί από το ξεκίνημά της με μία ή περισσότερες προϋποθέσεις, που θα εξασφαλίζουν την ακώλυτη συνέχισή της. Και ως εκ τούτου, μερικά από τα θέματα που θίξαμε, είναι θέματα τα οποία θα πρέπει να συζητηθούν, όπως π.χ. το θέμα της αναγνώρισης της δικαιοδοσίας του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης.

Επαναλαμβάνω -και για να είμαι σαφής- ότι αυτή ήταν μία γενική συζήτηση, στην οποία καμιά πλευρά δεν προκαθόρισε και δεν δεσμεύτηκε για τις θέσεις που θα ακολουθήσει στις επόμενες συζητήσεις. Υπάρχει, πάντως, μια σύγκλιση στην άποψη ή στο πνεύμα ότι οι διαδικασίες που θα ξεκινήσουν πρέπει να είναι διαδικασίες οι οποίες θα μπορέσουν να προχωρήσουν απρόσκοπτα στη συνέχεια.

Η Γαλλία δήλωσε ότι θα υποστηρίξει την ελληνική υποψηφιότητα, το 1999, στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ.

Έχει ήδη απευθυνθεί πρόσκληση προς τον Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας Ζακ Σιράκ να επισκεφθεί επίσημα την Ελλάδα. Υπενθύμισα στον Γάλλο Πρόεδρο, ότι οποτεδήποτε επιθυμήσει την πραγματοποίηση της επίσκεψης αυτής, η ημερομηνία θα καθορισθεί δια της διπλωματικής οδού.

Προσεκάλεσα επίσης και τον Πρωθυπουργό της Γαλλίας Λιονέλ Ζοσπέν να επισκεφθεί την Ελλάδα. Ο Γάλλος Πρωθυπουργός απεδέχθη την πρόσκληση.

Αυτά από πλευράς μου. Είμαι στη διάθεσή σας για ερωτήσεις »

Στη συνέχεια ο Πρωθυπουργός απάντησε στη γαλλική γλώσσα στις περισσότερες ερωτήσεις που του υποβλήθηκαν.
(ανεπίσημη μετάφραση από τη γαλλική)

SEBATAY VAROL (Τούρκος δημοσιογράφος) : Κύριε Πρωθυπουργέ, προσδιορίσατε τους όρους για τη συμμετοχή της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη. Θα μπορούσατε να μας δώσετε περισσότερες διευκρινίσεις ;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ : Συζητήσαμε για την Ευρωπαϊκή Διάσκεψη στο έκτακτο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Λουξεμβούργου, άτυπα, στη διάρκεια του δείπνου των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων. Οι υπουργοί των Εξωτερικών συζήτησαν επίσης το θέμα στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων.

Κατ'αρχάς η Ελλάδα -και αυτό δεν αφορά την Τουρκία- έχει την άποψη ότι θα πρέπει να απεσαφηνισθεί ο σκοπός αυτής της Ευρωπαϊκής Διάσκεψης. Όλα τα ευρωπαϊκά κράτη δεν συμφωνούν με τον σκοπό αυτής της Διάσκεψης, δεν συμφωνούν επίσης επί του περιεχομένου των συζητήσεων και για ποιο λόγο θα συζητήσουν.

Το δεύτερο σημείο που υποστηρίζουμε είναι το ακόλουθο : Στην « Ατζέντα 2000 », δηλαδή στο κείμενο που έχει ετοιμάσει η Commission και το οποίο αφορά τη διεύρυνση, αναφέρεται ότι όλες οι χώρες που θα γίνουν μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα πρέπει, πριν καταστούν μέλη, να αποδεχθούν την δικαιοδοσία του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης. Και στο συγκεκριμένο κείμενο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναφέρει περιπτώσεις που υποψήφιος προς ένταξη χώρες έχουν διαφορές μεταξύ τους. Η Commission αναφέρει επίσης ότι δεν είναι παραδεκτό αυτές οι διαφορές να καταστούν προσεχώς υφιστάμενες διαφορές μεταξύ χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κατά συνέπεια, δεν πρόκειται για όρο που θέτουμε υπό την αυστηρή, τη στενή έννοια. Χρησιμοποιούμε αυτό τον όρο -αν θέλετε- « *lato sensu* » : Δηλαδή, όλες οι χώρες που επιθυμούν να συμμετέχουν σε οργανισμούς που έχουν σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, όλες οι χώρες που επιθυμούν να συμμετέχουν σ'αυτή τη διαδικασία διαβουλεύσεων, θα πρέπει να αποδεχθούν τη δικαιοδοσία του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης. Υπ'αυτή την έννοια, πρόκειται για όρο, για προϋπόθεση. Διότι εάν δεν έχουμε τους μηχανισμούς υπέρβασης των κρίσεων, εάν δεν έχουμε τρόπο επίλυσης των προβλημάτων, οι δυσκολίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα γίνονται όλο και μεγαλύτερες.

Σήμερα υπάρχει ένας ορισμένος αριθμός υποψηφίων προς ένταξη στην Ε.Ε. χωρών. Ας υποθέσουμε ότι μελλοντικά μία από αυτές τις υποψήφιες χώρες δεν αποδέχεται την υποψηφιότητα ή τη συμμετοχή μιας άλλης χώρας. Και βλέπουμε στην περίπτωση της Κύπρου ότι τίθενται από πλευράς Τουρκίας όροι και ότι η Τουρκία δηλώνει πως δεν αποδέχεται την ύπαρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων της Κύπρου με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Διερωτώμαι : Με ποιο δικαίωμα τρίτη χώρα μπορεί να απαγορεύει στην Ευρωπαϊκή Ένωση να αρχίσει ενταξιακές διαπραγματεύσεις με άλλη χώρα ; Κανείς δεν έχει αυτό το δικαίωμα. Και θα πρέπει να ξεκαθαριστεί από την αρχή ότι όποια χώρα επιθυμεί να έχει μια ειδική σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα πρέπει να αποδεχθεί πως η Ένωση έχει ειδικές σχέσεις, διαπραγματεύσεις, συζητεί με άλλες χώρες τη διεύρυνση. Είναι, ούτως ειπείν, ένας όρος, μια προϋπόθεση, η διεύρυνση της Ένωσης (η διαδικασία της οποίας θα διαρκέσει πολλά χρόνια και αφορά πολλές χώρες) να αναπτύσσεται με τέτοιο τρόπο, ώστε να μην υπάρχουν πολιτικές κρίσεις και εντάσεις μεταξύ των χωρών.

Ενα άλλο σημείο αφορά το θέμα της Κύπρου. Έχουμε ως αρχή εφαρμοστέα επί όλων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και επί τρίτων χωρών με την Ένωση στις μεταξύ

τους σχέσεις, ότι πρέπει να γίνονται σεβαστοί οι κανόνες του Διεθνούς Δικαίου, ότι πρέπει να τηρούνται οι Διεθνείς Συνθήκες και να εφαρμόζονται οι αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών.

Και όσον αφορά το Κυπριακό, υπάρχουν αποφάσεις που έλαβαν τα Ηνωμένα Έθνη και οι οποίες, μεταξύ άλλων, ορίζουν ότι το Κυπριακό Κράτος είναι ενιαίο και ότι δεν πρέπει να συνεχισθεί η διαίρεση του νησιού. Αυτές οι συγκεκριμένες αποφάσεις που αναγνωρίζονται από όλους, θα πρέπει να γίνουν επίσης ρητώς (*expressis verbis*) αποδεκτές από την Τουρκία.

Και η Τουρκία να παύσει να επικαλείται το πολιτικό πρόβλημα της Κύπρου ως κώλυμα στις ενταξιακές διαπραγματεύσεις, προβαίνοντας μάλιστα σε απειλές περί ενσωμάτωσης των κατεχομένων ή περί συνέχισης της διαίρεσης του νησιού. Κατά συνέπεια, δεν ζητούμε την αποδοχή μιας ελληνικής θέσης ή άποψης, αλλά την υιοθέτηση μιας γενικής εφαρμοστέας αρχής, που αναγνωρίζεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και κατ'επέκταση από τη Διεθνή Κοινότητα. Ως εκ τούτου, οι αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών θα πρέπει να γίνονται αποδεκτές από όλους εκείνους που επιθυμούν να έχουν μια ειδική σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

CRISTOPHE CHICLET (POLITIQUE INTERNATIONALE): Κύριε Πρωθυπουργέ, ο Πρόεδρος Κληρίδης δήλωσε ότι οι S300 θα πάνε στην Κύπρο και παράλληλα το Τουρκικό ΓΕΕΘΑ τόνισε ότι θα θεωρήσει την εγκατάσταση των S300 στην Κύπρο « *casus belli* ». Ποιά η ελληνική θέση επί αυτού και σε περίπτωση υλοποίησης της τουρκικής απειλής, θα εφαρμοσθεί το δόγμα του ενιαίου αμυντικού χώρου Ελλάδας-Κύπρου ;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Πρόκειται για υποθετική ερώτηση και επί υποθετικών ερωτήσεων δεν υπάρχουν απαντήσεις. Οφείλω ωστόσο να επαναλάβω ότι κάθε χώρα έχει το δικαίωμα να προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες για τη διασφάλιση της άμυνάς της. Η Κύπρος έχει το δικαίωμα να προβαίνει σε όλες εκείνες τις ενέργειες που θεωρεί απαραίτητες, για να μπορεί να αμυνθεί.

Ενα δεύτερο σημείο που δεν πρέπει να ξεχνάμε -και κανείς, νομίζω, δεν πρέπει να το ξεχνά- είναι ότι ο Πρόεδρος Κληρίδης, αλλά και η Ελληνική Κυβέρνηση προσυπογράφοντας τα όσα έχει σχετικώς δηλώσει ο Κύπριος Πρόεδρος, έχουν δηλώσει ότι είναι απαραίτητο να προχωρήσουμε σε συνομιλίες για την αποστρατικοποίηση της νήσου. Όσοι δεν θέλουν τους S300 στην Κύπρο, όσοι δεν θέλουν εξοπλισμούς στο νησί, δεν έχουν παρά να κάνουν αυτό το πολύ λογικό βήμα: Να καθήσουν στο ίδιο τραπέζι και να συζητήσουν με ποιό τρόπο, με ποιούς ρυθμούς και με ποιό χρονοδιάγραμμα θα μπορέσουν να προχωρήσουν στην αποστρατικοποίηση της νήσου. Είναι απλό. Και αυτός ο απλός τρόπος επίλυσης του προβλήματος είναι επίσης και ο δικός μας.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΣΠΙΝΘΟΥΡΑΚΗΣ (ΑΠΕ): Κύριε Πρωθυπουργέ, κατόπιν των συνομιλιών σας με τους Γάλλους, φαίνεται ότι δεν υπήρξε καμμία πρόοδος ως προς το θέμα της συμμετοχής της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη και ότι κάθε πλευρά παρέμεινε στις θέσεις της. Επειδή το συγκεκριμένο θέμα θα απασχολήσει οπωσδήποτε και το τακτικό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Λουξεμβούργου, τί προτίθεσθε να κάνετε, σε περίπτωση που δεν λάβετε ικανοποιητική απάντηση; Θα « μπλοκάρετε » τη διεύρυνση ;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Κατ'αρχάς δεν αποδέχομαι την άποψή σας ότι κάθε πλευρά παραμένει στις θέσεις της. Διεξήγαμε συνομιλίες. Υπάρχει μια πρόταση για την Ευρωπαϊκή Διάσκεψη. Όμως, δεν έχει υπάρξει απόφαση για την Ευρωπαϊκή Διάσκεψη. Σας επαναλαμβάνω ότι δεν έχει γίνει ακόμα σαφές το τί θα είναι αυτή η Ευρωπαϊκή Διάσκεψη. Δεν έχει γίνει επίσης σαφές, εάν υπάρξει (ας υποθέσουμε) επίσημη πρόταση από πλευράς οιοδήποτε για τη συμμετοχή της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη. Και το τρίτο σημείο που είναι και το πλέον σημαντικό είναι ότι κανείς δεν γνωρίζει εάν η Τουρκία αποδέχεται να συμμετάσχει στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες μας -και δεν είναι μόνο « οι δικές μας πληροφορίες », αλλά και πληροφορίες που έχουν περιέλθει σε γνώση και άλλων χωρών- ο Προεδρεύων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου Ζαν Κλωντ Γιούνκερ έλαβε αρνητική απάντηση στην Αγκυρα από μέρους του Τούρκου Πρωθυπουργού Μεσούτ Γιλμάζ. Ο κ.Γιλμάζ δήλωσε ότι δεν ενδιαφέρεται η χώρα του να συμμετάσχει στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη. Δήλωσε ότι ενδιαφέρεται η χώρα του να καταστεί υποψήφια προς ένταξη χώρα (όπως όλες οι άλλες χώρες) και να χαίρει του ίδιου καθεστώτος με εκείνο των άλλων ένδεκα υποψηφίων προς ένταξη στην Ε.Ε. χωρών.

Επομένως, προς τί η συζήτηση για ένα σχήμα, του οποίου δεν γνωρίζουμε τη σύνθεση ;
Προς τί η συζήτηση για ένα βήμα (forum), του οποίου δεν γνωρίζουμε το σκοπό ;

Και γιατί να εστιάζουμε τη συζήτηση επί της συμμετοχής μιας χώρας, η οποία, μέχρι στιγμής, δεν έχει δηλώσει ότι θέλει να μετάσχει αυτής της διαδικασίας, αλλά, αντιθέτως, δηλώνει -φαινομενικά- ότι δεν ενδιαφέρεται ;

Η συζήτηση που κάνουμε αυτή τη στιγμή, επικεντρώνεται στα διμερή ελληνοτουρκικά προβλήματα και την Ευρωπαϊκή Διάσκεψη. Ομως, πιστεύω ότι δεν θα είναι αυτό το θέμα που θα απασχολήσει το τακτικό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Λουξεμβούργου. Στη Σύνοδο Κορυφής του Λουξεμβούργου θα συζητήσουμε για τη διεύρυνση, για όλα τα θέματα που αναφέρονται στην « Ατζέντα 2000 », για τους πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχουν τόσα άλλα προβλήματα, πολύ σημαντικά, που θα μας απασχολήσουν. Και δεν νομίζω ότι το συγκεκριμένο πρόβλημα είναι το σημαντικότερο, το αντίθετο μάλιστα θα έλεγα. Είναι ένα πρόβλημα που μπορεί να περιμένει και για πολύ μάλιστα.

MINE G. SAULNIER (Milliyet) : Κύριε Πρωθυπουργέ, είσθε ενήμερος για την αμερικανική υποστήριξη προς την Τουρκία, προκειμένου να συμμετάσχει στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη ;
Και μια δεύτερη ερώτηση : « Μπλοκάροντας » την υποψηφιότητα της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη, πιστεύετε ότι με αυτό τον τρόπο θα καταστεί δυνατή η επίλυση του Κυπριακού προβλήματος ;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ : Ως προς την πρώτη ερώτησή σας : Δεν έχω τέτοια πληροφόρηση. Δεν έχω ενημέρωση από τις Ηνωμένες Πολιτείες ότι ενδιαφέρονται η Τουρκία να μετάσχει στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη. Δεν έχουν περιέλθει σε γνώση της Ελληνικής Κυβέρνησης παρόμοιες πληροφορίες. Πρόκειται για υπόθεση. Και η υπόθεση αυτή διατυπώνεται από ορισμένους που επιθυμούν λύση στο πρόβλημα. Ομως, δεν είμαι σίγουρος ότι ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, διότι δεν είμαι επίσης σίγουρος αν οι Ηνωμένες Πολιτείες γνωρίζουν ή έχουν διαμορφώσει γνώμη για το τί είναι ακριβώς η Ευρωπαϊκή Διάσκεψη. Και εν πάση περιπτώσει, οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εναπόκειται στα κράτη - μέλη της Ένωσης να αποφασίσουν γι' αυτό το θέμα.

Ως προς τη δεύτερη ερώτησή σας : Κατ' αρχάς δεν δέχομαι τη διατύπωσή σας ότι « η Ελλάδα μπλοκάρει τη συμμετοχή της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη » .

Η Ελλάδα -επαναλαμβάνω- θέτει συγκεκριμένες προϋποθέσεις, τις οποίες αναφέρει ρητώς στο κείμενό της (δηλαδή, στην « Ατζέντα 2000 ») η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Υπενθυμίζει αυτές τις προϋποθέσεις. Διευρύνει αυτές τις προϋποθέσεις. Και το πράττει αυτό, διότι θέλει να τηρείται η ευρωπαϊκή έννομη τάξη, βάσει της οποίας οι Ευρωπαίοι μέχρι σήμερα επέλυσαν τις διαφορές τους. Και ότι αυτή η ευρωπαϊκή έννομη τάξη θα πρέπει να συνεχίσει να εφαρμόζεται. Δεν έχουμε τίποτε εναντίον της άλφα ή της βήτα χώρας. Τασσόμεθα εναντίον των πρακτικών που μπορούν να δημιουργήσουν στα προσεχή χρόνια καινούρια προβλήματα για την Ένωση. Η Ένωση βασίζεται στη συνεργασία, στις φιλικές σχέσεις, σε διαδικασίες συμβιβασμού. Δεν νομίζω ότι υπήρξαν ποτέ στην Ε.Ε., από τότε που δημιουργήθηκε, περιπτώσεις όπου η άλφα χώρα εξετόξευσε απειλή πολέμου εναντίον της βήτα χώρας, εάν δεν ικανοποιηθούν ο τάδε ή ο δείνα όρος. Επομένως, πρέπει να συνεχίσουμε να τηρούμε τις ίδιες πρακτικές που

υφίστανται μέχρι σήμερα. Και είναι αυτό ακριβώς που λέμε και που επαναλαμβάνουμε - όλους όσοι συμμετέχουν σε αυτές διαπραγματεύσεις, ότι θα πρέπει να συνεχίσουμε να ενεργούμε στο πλαίσιο των παραδεδωγμένων μέχρι σήμερα αρχών. Οφείλω να πω ότι αρχές του Καταστατικού Χάρτη και οι αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών θα πρέπει να γίνονται από όλους de facto αποδεκτές. Και εφόσον η Τουρκία δηλώνει ότι θα προχωρήσει στη διχοτόμηση του νησιού ή στην ενσωμάτωση των κατεχομένων, η Ελλάδα είναι υποχρεωμένη να δηλώνει με τη σειρά της ότι τέτοιο ενδεχόμενο δεν υπάρχει και ό όλα τα κράτη-μέλη του Διεθνούς Οργανισμού θα πρέπει να σέβονται τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου και τις αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών.

LUC BEYER DE RYTE (RADIO-TELEVISION BELGE, πρώην Ευρωβουλευτής): Κύριε Πρωθυπουργέ, έχω την αίσθηση ότι πίσω από όλο αυτό το πολιτικό και διπλωματικό παρασκήνιο που αφορά τη συμμετοχή της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη, Ευρωπαίοι θέλουν την Τουρκία διότι απλούστατα θέλουν να « κλείσουν δουλειές » με της, όμως από την άλλη μεριά δεν θα την ήθελαν σε καμιά περίπτωση πλήρες μέλος της Ένωσης. Και θα πρέπει ως εκ τούτου να αισθάνονται ευγνωμοσύνη προς τους Έλληνες διότι συχνά χρησιμοποιούν την επιχειρηματολογία προς τους Τούρκους ότι « εμείς σ' θέλουμε, αλλά δεν σας θέλουν οι Έλληνες. Τι μπορούμε να κάνουμε; ». Αυτή η εμπειρία απέκομισα από τη θητεία μου στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και μάλιστα με την ιδιότητα του μέλους της Μικτής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τις σχέσεις με την Τουρκία. Τι είναι η θέση σας;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Είμαι απολύτως σύμφωνος μαζί σας. Και με εφευρηματικά να αναφέρατε, θα ήθελα να επαναλάβω τα όσα είχα πει μετά το έκτακτο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Λουξεμβούργου: Όταν έγινε η συζήτηση στο δείπνο της Πέμπτης (20.11.1997) των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων, πάνω στο θέμα της συμμετοχής Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη, υπήρξαν πολλές χώρες-μέλη της Ένωσης (μάλιστα στην πλειοψηφία τους) οι οποίες, πέραν της αναγκαιότητας της Ευρωπαϊκής Διάσκεψης, μίλησαν για το Κουρδικό πρόβλημα, για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Πέραν τις χώρες δεν ετίθετο θέμα διμερών ελληνοτουρκικών σχέσεων. Το πλέον σημαντικό, τις χώρες αυτές, πρόβλημα (και αναφέρω ενδεικτικώς τη Σουηδία και τη Δανία) ήταν πρόβλημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το Κουρδικό, καθώς επίσης και η εσωτερική πολιτική κατάσταση στην Τουρκία. Ως προς το τελευταίο, υπενθυμίζω ότι στην Τουρκία βάσει του Συντάγματός της (δεν θα το κρίνω εγώ) είναι κατοχυρωμένο το Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας, του οποίου προεδρεύουν οι στρατιωτικοί, οι οποίοι, ως γνωστό, διαδραματίζουν σημαντικότατο ρόλο στην εσωτερική πολιτική κατάσταση της χώρας. Στις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υπάρχει τέτοιος θεσμός. Και μάλιστα τέτοιος θεσμός είναι αδιανόητος και καθ'ολοκληρίαν ασύμβατος με τις αρχές του δημοκρατικού πολιτισμού.

ΡΟΥΣΣΟΠΟΥΛΟΣ (MEGA CHANNEL): Κύριε Πρωθυπουργέ, θα ήθελα να σας υποβάλω δύο ερωτήσεις: Η πρώτη αφορά τη στήριξη της ελληνικής υποψηφιότητας στο Συμβούλιο Ασφαλείας για το 1999 εκ μέρους της Γαλλίας. Ποιές πιθανότητες έχει η ελληνική υποψηφιότητα;

Η δεύτερη αφορά το αίτημα της Γαλλίας να καταστεί η γαλλική γλώσσα δευτερευόντως υποχρεωτική γλώσσα στα ελληνικά σχολεία. Από πλευράς Ελλάδος υπεβλήθη ανάλογο αίτημα στη Γαλλία να καθιερωθεί ως δευτερευόντως υποχρεωτική γλώσσα η αρχαία ελληνική γλώσσα στα γαλλικά σχολεία;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Κύριε Ρουσσόπουλε, όσον αφορά την πρώτη ερώτησή σας, η Ελλάδα είναι υποψήφια χώρα για το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ και έχει ξεκι

δυνατής υποστήριξης της υποψηφιότητάς της. Οι πρέσβεις της Ελλάδος έχουν απευθυνθεί προς όλες τις χώρες-μέλη των Ηνωμένων Εθνών, αλλά και ειδικές αποστολές έχουν οργανωθεί, στις οποίες έχει συμμετάσχει η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΞ, προκειμένου να πείσουν τις χώρες να υποστηρίξουν την ελληνική υποψηφιότητα. Και πιστεύουμε ότι επειδή η Γαλλία διαδραματίζει στον κόσμο έναν σημαντικότερο ρόλο (ασκεί σημαντική επιρροή, όπου σε πολλές χώρες του κόσμου ομιλούν την ίδια γλώσσα, δηλαδή τη γαλλική) έχει ιδιαίτερη σημασία η υποστήριξη της Γαλλίας και γι' αυτό χαιρετίζουμε τη σημερινή απόφαση του κ. Ζακ Σιράκ. Πιστεύουμε ότι θα μας βοηθήσει σημαντικά.

Ως προς τη δεύτερη ερώτησή σας : Το θέμα των αρχαίων ελληνικών, κύριε Ρουσσόπουλε, δεν το έθιξα. Διότι είναι γνωστό ότι τα αρχαία ελληνικά διδάσκονται στα γαλλικά σχολεία και μάλιστα σε πολύ μεγαλύτερο βάθος απ' ό,τι διδάσκονται στα ελληνικά σχολεία. Στο πλαίσιο της γαλλικής εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης διατυπώνονται κάποιες απόψεις για τον περιορισμό της εν λόγω διδασκαλίας. Υπάρχουν, όμως, σχολεία, στα οποία συνεχίζεται η διδασκαλία της αρχαίας ελληνικής.

Η συζήτηση που γίνεται γύρω από τις γλώσσες στην Ελλάδα έχει έναν διαφορετικό σκοπό και εκπαιδευτικό χαρακτήρα. Η συζήτηση για τις γλώσσες στην Ελλάδα θέλει να δώσει στα Ελληνόπουλα τη δυνατότητα να έχουν εύκολη πρόσβαση στο σύγχρονο κόσμο, να μπορούν να συνεννοούνται.

Η συζήτηση γύρω από τα αρχαία ελληνικά, στην Ελλάδα, στη Γερμανία, στη Μ. Βρετανία και αλλού, στοχεύει όχι στην εκμάθηση των αρχαίων ελληνικών ως ομιλούσας γλώσσας, αλλά στο να συνηθίσουν τα νέα παιδιά σε έναν τρόπο σκέψης και να γνωρίσουν έναν πολιτισμό. Οι στόχοι είναι κάπως διαφορετικοί και γι' αυτό και ο χειρισμός του θέματος πρέπει να είναι διαφορετικός. Η ικανοποίηση παρομοίων αιτημάτων δεν γίνεται επ' αμοιβαιότητα.

ΒΑΛΙΑ ΠΕΤΟΥΡΗ (ΕΡΤ) : Κύριε Πρωθυπουργέ, εδώ και καιρό ορισμένες πληροφορίες σας φέρουν συναντώμενο με τον Τούρκο ομόλογό σας Μεσούτ Γιλμάζ, εφόσον ο τελευταίος έρθει στο Παρίσι. Μπορείτε να επιβεβαιώσετε ή να διαψεύσετε αυτή την πληροφορία ;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ : Δεν γνωρίζω αν θα έρθει στο Παρίσι ο κ. Γιλμάζ. Αν θέλει να έρθει και να με δει, δεν έχω καμμία αντίρρηση. Απ' ό,τι μου λέγει ο κ. Πάγκαλος, ο κ. Γιλμάζ δεν θα έρθει στο Παρίσι.

Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ : Εμείς ήρθαμε στο Παρίσι, διότι από 1ης Ιανουαρίου 1998 (και για το πρώτο εξάμηνο) η Ελλάδα αναλαμβάνει την προεδρία της ΔΕΕ. Δεν πρόκειται για συνάντηση κορυφής. Και όπως γνωρίζετε, η έδρα της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης της ΔΕΕ είναι στο Παρίσι.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ : Η Ελλάδα αναλαμβάνει από τις αρχές του νέου έτους την προεδρία της ΔΕΕ. Θα εκθέσει τους στόχους της για την επικείμενη προεδρία. Δεν έρχονται, κατά κανόνα, αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων στην Κοινοβουλευτική Συνέλευση της ΔΕΕ. Η παρουσία μου στη γαλλική πρωτεύουσα οφείλεται στο γεγονός της ανάληψης από την Ελλάδα της προεδρίας της ΔΕΕ. Επί της προηγούμενης προεδρίας, την Ελλάδα εκπροσώπησε ο Υπουργός Εξωτερικών.

MINE G. SAULNIER (MILLIYET) : Κύριε Πρωθυπουργέ, αναφερθήκατε προηγουμένως στην προϋπόθεση της αναγνώρισης της δικαιοδοσίας του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης. Συζητήσατε το θέμα αυτό σήμερα με τη γαλλική πολιτική ηγεσία, διότι, εξ όσων γνωρίζω, η Γαλλία δεν αναγνωρίζει τη γενική δικαιοδοσία του Διεθνούς Δικαστηρίου.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ : Δεν συζητήσαμε συγκεκριμένα αυτό το θέμα. Το συζητήσαμε ακροθιγώς. Οι εκπρόσωποι του Γαλλικού Κράτους, τόσο ο Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας Ζακ Σιράκ όσο και ο Πρωθυπουργός της Γαλλίας Λιονέλ Ζοσπέν, βρήκαν την ελληνική επιχειρηματολογία, ως προς αυτό το θέμα, αρκούντως πειστική.

CRISTOPHE CHICLET (POLITIQUE INTERNATIONALE) : Κύριε Πρωθυπουργέ, θα ήθελα να σας υποβάλω μια ερώτηση για τα Βαλκάνια και συγκεκριμένα για την Αλβανία : Ποιά είναι η σημερινή κατάσταση των ελληνοαλβανικών σχέσεων ; Επίσης, ποιά είναι η θέση της Ελλάδος επί του θέματος της αλβανικής μειονότητας στη FYROM (ΠΓΔΜ) :

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ : Οι σχέσεις μας με την Αλβανία είναι πολύ καλές σήμερα. Υπάρχουν, ωστόσο, πολλά προβλήματα που απασχολούν τις δύο χώρες. Ομως συζητούμε πάνω σε αυτά τα προβλήματα και από κοινού πήραμε συγκεκριμένα μέτρα για τον περιορισμό της λαθρομετανάστευσης, για τη ρύθμιση θεμάτων που αφορούν τους εποχικούς εργαζομένους κ.λ.π.

Με τον Πρωθυπουργό της Αλβανίας κ.Φάτος Νάνο είχα την ευκαιρία να συναντηθώ προσφάτως δύο φορές : την πρώτη στα Τίρανα και τη δεύτερη στην Κρήτη κατά τη Σύνοδο Κορυφής των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων των χωρών της νοτιοανατολικής Ευρώπης. Συζήτησα μαζί του και το θέμα της αλβανικής μειονότητας τόσο στη FYROM όσο και στη Νέα Γιουγκοσλαβία. Ο κ.Νάνο είχε και αυτός συναντήσεις στην Κρήτη τόσο με τον Πρόεδρο Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς, όσο και με τον Πρόεδρο Κίρο Γκλιγκόροφ. Και θα πρέπει στο σημείο αυτό να σας τονίσω ότι με πρωτοβουλία της Ελλάδος ξεκίνησαν, ύστερα από σαράντα και πλέον χρόνια, τέτοιου είδους διαβουλεύσεις και χάρη στην ελληνική πρωτοβουλία συζητήσαν στο ίδιο τραπέζι για τα συγκεκριμένα θέματα οι ενδιαφερόμενες χώρες. Δεν θα ήθελα να περιαυτολογήσω, αλλά εξ αντικειμένου πρόκειται για σημαντική ελληνική διπλωματική επιτυχία.

Κυρίες και κύριοι, σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.
